

Hjælp!

Tekst: Vase & Fuglsang
Nykøbing F-Revyen

*En bedstefar sidder i en stol med slumretæppe over benene.
Hans datter kommer ind fra den anden side, talende i mobiltelefon.*

- Datter: Jamen, jeg er ovre hos far nu. Jeg finder ud af noget.
Jeg snakker lige med ham...
(til bedstefaren)
Hej, far...
- Bedstefar: Hejhej...øøøøøøh...bøøøøh....(kan ikke huske navnet)
- Datter: Det er Charlotte.
- Bedstefar: Charlotte!!!...jaja, jeg havde ikke glemt det!
- Datter: Hvordan går det, far? Er du frisk?
- Bedstefar: Jaja, mægtig frisk, du. Aldrig haft det bedre!
- Datter: Det er godt. Jeg kunne godt bruge lidt hjælp.
Men du tog ikke telefonen, da jeg ringede.
- Bedstefar: Nå. Jeg har nok hørt Pressens Radioavis.
De lover forresten snestorm.
- Datter: Snestorm?! Far, det er sommer?!
- Bedstefar: Typisk! De aner ikke hvad de taler om inde i den radio.
- Datter: Far, vi har en lille krise-situation.
- Bedstefar: Har hørt om den. Cubakrisen! Vi må håbe at Statsminister
Krag kan tryne Bolsjevikkerne!!!
- Datter: Far, det er Helle der er statsminister!
- Bedstefar: Helle Virkner?!? Har konen fået jobbet? Mærkelige tider vi
lever i, Pernille. Bor de så i dét der Hus på Christianshavn?
- Datter: Far, har du fået nok vand idag? Har du taget dine piller?
- Bedstefar: Jaja...8 gule!
- Datter: 4 blå! Hvor er mor?
- Bedstefar: Mor?
- Datter: Din kone. Betty!

Bedstefar: Nååååh! Hun er gået til slagteren....næh til ismejeriet..eller til dans. Eller, vent...hun er vel ikke død?

Datter: Nej, far...mor er ikke død! Hun var her igår!

Bedstefar: Åh gudskelov...jaja, jeg troede tyskerne havde taget hende.

Datter: Tyskerne?

Bedstefar: Tyskerne er ved at ødelægge Europa, min søn!

Datter: Far...tyskerne er ved at *redde* Europa, men...
(*opgiver*) - nej, ligemeget.

Bedstefar: Hvad var det, du skulle ha' hjælp til?

Datter: Nej, far...det skal du ikke tænke på. Du skal bare slappe af. Vi finder på noget andet. Hils mor, når hun kommer tilbage...

Bedstefar: Hvem?

Datteren er på vej ud. Ringer op på sin mobil.

Datter: (*til bedstefaren*) Mor!....
(*i mobil*) Hej, skat...det er mig. Nej, han er helt kuk-kuk. Du må ta' ungerne med på arbejde. De er simpelthen blevet for gamle til at passe børn.

Bedstefaren kigger efter hende. Ændrer attitude og rejser sig fra stolen. Han er iført træningsdragt.

Bedstefar: Så er hun skredet, Betty!

Betty kommer ud af et skab (eller lign.) med bowlingtasker i hånden.

Betty: Hold nu kæft, jeg ku' næsten ikke få luft derinde.

Bedstefar: Nu har vi passet deres afkom hele foråret under lærer-konflikten. Nu vil vi *fanme* ha' fri.

Betty: Skal vi så komme til bowling?!